

„A Szentlélek adományai között van egy, amely egyetlen korban, így napjainkban sem túl gyakori: a fortitudo, azaz a hősiesség.

Jogos a megállapítás, hogy a túlzott diplomácia a tönk szélére juttathat egy nemzetet, egy társadalmat, de még egy földrészt is. A bátor és szókimondó ember kellemetlen az alkalmazkodó átlagnak, nemcsak azért, mert más, mint a többiek, hanem azért is, mert felébreszti a megalkuvók rossz lelkiismeretét.

Ily módon a hős kimagasló személyiség, és hosszú távon szükségszerűen szimbólummá válik közössége vagy nemzete számára. Különösen ott, ahol egy egész nemzet érzi magát veszélyeztetve, szorongatott helyzetében azok felé fordul, akiknek példáját válságos időkben követheti.

Viharos történelmünk során kiváló személyiségek, mint például Szent László, Hunyadi János vagy Zrínyi Miklós döntő órákban bizalmat és bátorságot öntöttek honfitársaikba, akár győztek, akár a vérükkel tanúskodtak.

Napjainkban a magyarság, sőt a kereszténység is sokkal nagyobb veszélyben van, mint akár a múlt legvészesebb korszakaiban. A materialista totalitarizmus nemcsak a fizikai létben végzett jóvátehetetlen pusztítást, hanem a lelkekben is. A marxizmus egy új embert akart teremteni, kiirtván a nemzeti érzést és ledöntvén Istent trónjáról.

Ezen válságos órákban lépett a történelem színpadára Szent Gellért méltó utóda, Mindszenty József hercegprímásunk. Nemet mert mondani mind a hitleri, mind pedig a kommunista zsarnokságnak. Védte a kereszténységet, a hazát és a népet, félelem nélkül teljesítette egyházi feladatait és viselte közjogi méltóságát. Ez a sovány, mondhatni beteges kinézésű, fizikailag kis ember a magyarság óriása lett. A világ előtt képviselte hitét és hazáját. Lángoló szavaival és személyes példájával buzdított és bátorított, börtönéből éppúgy, mint a száműzetésből.

Bátor volt, mikor küzdött ellenfeleivel, de ugyanakkor alázatosan engedelmeskedett legitim egyházi feletteseinek. Midőn egyháza döntése véres sebet ütött lelkén, keservesen szenvedett, de nem tiltakozott, nem panaszkodott, hanem Istenben bízva viselte e legnehezebb keresztjét. Elérte így a hősiesség és mártíromság csúcspontját – az ő Golgotáját.

Ma, amikor hamvai megtérnek hőn szeretett hazája földjébe, tudjuk, hogy Mindszenty és meggyötört nemzete győzött: Magyarország szabadságát neki is köszönhetjük, mert tartotta bennünk a hitet és a reményt, hogy Isten igazságáé lesz az utolsó szó. Mindszenty József Nagypéntekre elhozta nekünk a feltámadást.”